

การพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็ก (มาตรฐาน AISC/LRFD)

Development of Computer Program for Designing of Structural Steel Members (AISC/LRFD standard)

นายฉัฐพล คำเมืองมุด

นายวุฒิชัย เมืองมุด

นายอภิชาติ จันทร์คำ

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... ๒๔ ก.ค. ๒๕๕๒
เลขทะเบียน..... ๕๐๗๐๒๑๑ ๐.๒
ชื่อเรียกหนังสือ..... ผ.ร.
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา ๒๕๕๒

หัวข้อโครงการวิศวกรรมโยธา การพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก (มาตรฐาน AISC/LRFD)

ผู้ดำเนินงาน นายณัฐพล คำเมืองมูล รหัสนิสิต 49380769
นายวุฒิชัย เมืองมูล รหัสนิสิต 49381322
นายอภิชาติ จันทร์คำ รหัสนิสิต 49381575

ที่ปรึกษาโครงการ ผศ.ดร. สติกรณ์ เหลืองวิชชเจริญ

สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือการพัฒนาโปรแกรมช่วยออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็ก ด้วยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุกของสถานีการก่อสร้างโครงสร้างเหล็กแห่งอเมริกา (AISC/LRFD) โดยใช้ภาษาวิซวลเบสิกในโปรแกรมไมโครซอฟต์เอ็กเซล (VBA in Microsoft Excel) สำหรับ ชิ้นส่วนรับแรงดึง ชิ้นส่วนรับแรงอัด และชิ้นส่วนคานเสา การศึกษานี้พบว่าโปรแกรมนี้สามารถช่วยในการออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าการออกแบบด้วยมือโดยวิศวกรทั่วไป

Project Title Development of Computer Program for Designing of Structural Steel

Members (AISC/LRFD standard)

Name Mr.Nattaphon Khammuangmoon ID.number 49380769

Mr.Wuttichai Mueangmoon ID.number 49381322

Mr.Apichat JhanKum ID.number 49381575

Project Adviser ASST. PROF. DR. SASIKORN LEUNGVICHCHAROEN

Major Civil Engineering

Department Civil Engineering, Faculty of Engineering, Naresuan University

Academic 2009

Abstract

The aim of this project is to develop a computer program used for a design of structural steel members, based on Load and Resistance Factor Design method of American Institute of Steel Construction (AISC/LRFD method). The developed program is written by Visual basic language in Microsoft Excel Application (VBA in Microsoft Excel), for tension, compression and beam-column members. It was found that using this program the design of steel members can be performed precisely and faster than manually designed by engineer.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประสบผลสำเร็จได้ อันเนื่องมาจาก ผศ.ดร. สติกรณ์ เหลืองวิชฌเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา
โครงการ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้คำปรึกษาและแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา
ต่างๆ ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ดร.ปฤษทัสว์ ศีตะปินย์
และดร.ปรีดา พิทยาพันธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ให้
คำแนะนำตรวจสอบโครงการนี้จนสำเร็จเรียบร้อยโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณห้องสมุดคณะวิศวกรรม
โยธาและห้องสมุดกลาง ที่ท่านให้ความสะดวกสำหรับการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ

สุดท้ายนี้คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะประ โยชน์ค่อนิสิตแลผู้ประกอบการที่สนใจ
ในเรื่องการออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก ทุกท่าน

นายณัฐพล คำเมืองมูล
นายวุฒิชัย เมืองมูล
นายอภิชาติ จันทร์คำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญรูป	จ
สารบัญตาราง	ฉ
รายการสัญลักษณ์	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี	5
บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงการ	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 5 วิเคราะห์และสรุปผล	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	38
ประวัติผู้เขียน	47

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 องค์อาคารรับแรงดึง	5
2.2 การกระจายแรงของหน่วยแรงอัดในแผ่นบาง	9
2.3 กำลังของเสาประเภทหน้าตัดชะลุค	10
2.4 แสดงกราฟกำลังรับแรงค้ำที่ใช้ในโครงการนี้	14
2.5 ลักษณะการวิบัติภายใต้แรงกระทำเป็นจุด	15
2.6 ตำแหน่งการเกิดการครากของเอว	16

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ค่าสัดส่วน b/t สำหรับชิ้นส่วนบางในคาน	7
2.2 ค่าตัวคูณรูปร่างสำหรับแผ่นบางที่ปลายปราศจากการยึดติด (Q)	11
2.3 ค่าความกว้างประสิทธิผล (b_e)	12

รายการสัญลักษณ์

A = เนื้อที่หน้าตัด

A_c = เนื้อที่หน้าตัดสุทธิประสิทธิภาพรับแรงดึง

A_g = เนื้อที่หน้าตัดทั้งหมด

B_1 = คิวคูล โมเมนต์วิกฤต เมื่อไม่มีการเคลื่อนที่ด้านข้าง

B_2 = คิวคูล โมเมนต์วิกฤต เมื่อมีการเคลื่อนที่ด้านข้าง

b_e = ความกว้างประสิทธิภาพ

b = ความกว้างของแผ่นบาง

C_c = ค่าพิสัยลดส่วนความชะงืดของเสา

C_m = สัมประสิทธิ์ตัวลดค่าโมเมนต์กรณีมีแรงอัดและแรงอัดกระทำรวมกัน

D = เส้นผ่านศูนย์กลาง

E = โมดูลัสยืดหยุ่น

f_{cr} = หน่วยแรงอัดวิกฤต

F_a = หน่วยแรงอัดที่ยอมให้

F_e = หน่วยแรงอัดออยเลอร์, หน่วยแรงอัดอีลาสติคภายใต้การโก่งเคาะเนื่องจากการบิดหรือจากการบิดและอัดรวมกัน

F_u = หน่วยแรงวิกฤต

F_y = หน่วยแรงคราก

h = ความสูงของเอวระหว่างปีกบนและปีกล่าง

I = โมเมนต์อินเนอร์เซีย

K = สัมประสิทธิ์ความยาวประสิทธิภาพ

K_c = สัมประสิทธิ์ของหน้าตัด กรณีเกิดการโก่งเคาะเฉพาะที่ของปีก

L = ความยาว

L_b = ความยาวช่วงไร้การยึดค้ำข้าง

L_{pd} = ความยาวคานภายใต้โมเมนต์พลาสติกวิเคราะห์ด้วยวิธีพลาสติก

P_e = น้ำหนักบรรทุกออกออยเลอร์

P_n = กำลังแรงอัดระบุ

Q = แรงเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกใช้งาน , ตัวคูณรูปร่างของแผ่นบาง

Q_a = ตัวคูณรูปร่างของแผ่นบางที่ปลายมีการยึด

Q_s = ตัวคูณรูปร่างของแผ่นบางที่ปลายไร้การยึด

r = รัศมีจอยเร้นที่น้อย

S = หน้าตัดโมดูลัส , จุดศูนย์กลางการเฉือน

t = ความหนาของแผ่นเหล็ก

T_n = กำลังรับแรงดึงระบุ

T_u = แรงดึงใช้งานที่เพิ่มค่าแล้ว

Z = โมดูลัสพลาสติก

ϕ_c = ตัวคูณความต้านทานภายใต้แรงดึง

ϕ_b = ตัวคูณความต้านทานภายใต้แรงค้ำ

ϕ_c = ตัวคูณความต้านทานภายใต้แรงอัด

λ_c = พารามิเตอร์ความชะลุดของเสา

λ_p = พารามิเตอร์ความชะลุดของแผ่นบางภายใต้โมเมนต์ M_p

λ_r = พารามิเตอร์ความชะลุดของแผ่นบางภายใต้โมเมนต์ M_r

α = ค่าสัมประสิทธิ์การยึดและหคตัวของเหล็ก

บทที่ 1

บทนำ

วิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (Load and Resistance Factor Design) หรือเรียกย่อๆว่า วิธี LRFD เป็นวิธีการออกแบบโครงสร้างเหล็กที่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นจากวิธีหน่วยแรงที่ยอมให้ (Allowable Stress Design, ASD) วิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) ให้ความแม่นยำมากกว่าในการกำหนดน้ำหนักบรรทุกที่ใช้ออกแบบ ด้วยการจำแนกตัวคูณ สำหรับน้ำหนักบรรทุกประเภทต่างๆ และใช้สถานะวิกฤติของกลุ่มน้ำหนักบรรทุก และวิธี LRFD ยังมีความละเอียดและถูกต้องมากขึ้น ในการกำหนดความต้านทานของโครงสร้าง โดยอาศัยแนวความคิดของสถานะจำกัด (Limit State) ของโครงสร้าง ซึ่งรวบรวมข้อสรุปจากผลงานวิจัยใหม่ๆเข้ามาไว้ด้วย

สถานะจำกัดแบ่งเป็น สถานะจำกัดกำลัง และสถานะจำกัดการใช้งานได้ดี มาตรฐานการออกแบบโดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุกนี้ ให้ข้อกำหนดด้านสถานะจำกัดกำลังของโครงสร้างเหล็กโดยละเอียด แต่ให้ความยืดหยุ่นแก่ผู้ออกแบบบางส่วน ในการกำหนดสถานะจำกัดการใช้งานได้ดี

โครงการงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาหลักการออกแบบอาคารเหล็กรูปพรรณ โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) บน Microsoft Office Excel เพื่อที่จะพัฒนาโปรแกรมสำหรับการคำนวณออกแบบอาคารเหล็กรูปพรรณ โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) โดยใช้ซอฟต์แวร์ VBA ใน Microsoft Office Excel เพื่อช่วยให้การออกแบบง่ายขึ้นสามารถที่จะเลือกชนิดและขนาดของเหล็กในการคำนวณออกแบบและมีความถูกต้องรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งโครงการงานวิจัย "การพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก ด้วยภาษาวิซวลเบสิกในเอ็กเซล (มาตรฐาน AISC/LRFD)" ฉบับนี้ เป็นไปตาม Load And Resistance Factor Design Specification ฉบับปี ค.ศ. 1993 ของ AISC ค่าของตัวคูณน้ำหนักบรรทุกที่กำหนดไว้นี้ เป็นค่าต่ำสุดที่ให้ใช้ได้ ในการออกแบบโครงสร้างเหล็กทั่วไป สำหรับโครงสร้างเหล็กแบบพิเศษอื่นๆ ผู้ออกแบบควรใช้ค่าตัวคูณน้ำหนักบรรทุกและกลุ่มน้ำหนักบรรทุกที่กำหนดไว้ในมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ผู้ออกแบบควรใช้ดุลพินิจเพื่อพิจารณาเพิ่มค่าตัวคูณน้ำหนัก ตามความเหมาะสมตามแต่ละโครงการ

1.1 หลักการและเหตุผล

มาตรฐานการออกแบบเหล็กรูปพรรณ โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) เป็นวิธีการออกแบบ โครงสร้างเหล็กที่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นจากวิธีหน่วยแรงที่ยอมให้ (ASD) วิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) ยังมีความละเอียดและถูกต้องมากขึ้นในการกำหนดความต้านทานของโครงสร้าง โดยอาศัยแนวคิดของ สภาวะจำกัด (Limit State) ของโครงสร้าง

โครงการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาหลักการออกแบบอาคารเหล็กรูปพรรณ โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) บน Microsoft Office Excel เพื่อที่จะพัฒนาโปรแกรมสำหรับการคำนวณออกแบบอาคารเหล็กรูปพรรณ โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (LRFD) โดยใช้ซอฟต์แวร์ VBA ใน Microsoft Office Excel เพื่อช่วยให้การออกแบบง่ายขึ้นสามารถที่จะเลือกชนิดและขนาดของเหล็กในการคำนวณออกแบบและมีความถูกต้องรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็กให้สามารถ นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นการทบทวน และนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาคทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ โครงสร้างเหล็ก

1.3 ขอบข่ายงาน

1. เน้นการศึกษาการออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็กพื้นฐาน
2. การพัฒนาโปรแกรมด้วยภาษาวิซวลเบสิกในเอ็กเซล

1.6 งบประมาณ

- ค่าถ่ายเอกสาร	2,500	บาท
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	500	บาท
รวมค่าใช้จ่าย	3,000	บาท (สามพันบาทถ้วน)

หมายเหตุ ถัวเฉลี่ยทุกรายการ

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

2.1 องค์การรับแรงดึง

2.1.1 การออกแบบด้วยวิธี LRFD

เกณฑ์การออกแบบค้ำกำลัง

$$T_u \leq \phi_t T_n$$

โดยที่ T_u = แรงดึงที่เพิ่มค่าแล้ว (factored tensile load)

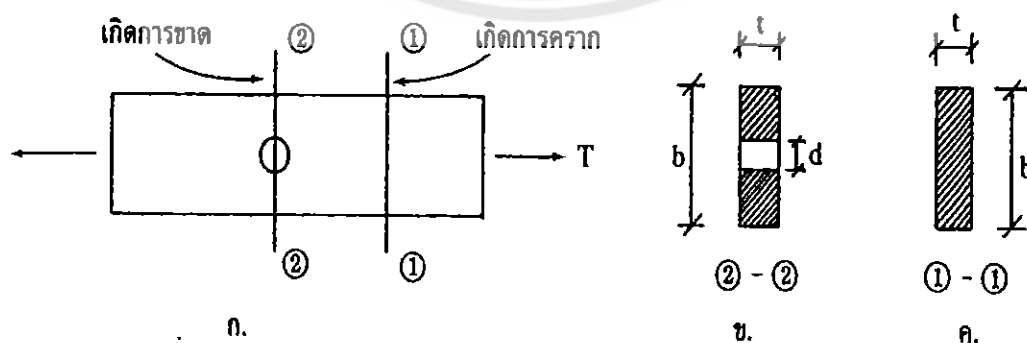
ϕ_t = ตัวคูณความต้านทานใช้กับองค์การรับแรงดึง

ก. การวิบัติเนื่องจากแรงดึงครากบนเนื้อที่หน้าตัดทั้งหมด

$$T_u = \phi_t F_y A_g = 0.9 F_y A_g$$

ข. การวิบัติเนื่องจากแรงดึงขาดบนเนื้อที่หน้าตัดสุทธิประสิทธิผล

$$T_u = \phi_t F_u A_e = 0.75 F_u A_e$$

รูปที่ 2.1 องค์การรับแรงดึง

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

2.1.2 เกณฑ์การออกแบบด้านสติเฟเนส

ถึงแม้ว่าความไม่เสถียรจะไม่ใช่เกณฑ์สำคัญในการออกแบบของค้ำอาคารรับแรงดึง แต่เพื่อป้องกันไม่ให้องค์อาคารเกิดการไหวตัวได้ง่ายภายใต้แรงกระทำด้านข้าง หรือการสั่นสะเทือน หรือเกิดลักษณะการคดท้องข้างภายใต้น้ำหนักบรรทุกของตัวเอง จึงจำเป็นต้องกำหนดค่าสัดส่วนความชะลูด (slenderness ratio) L/r สำหรับของค้ำอาคารรับแรงดึงเป็นหลัก

- ยกเว้นท่อนเหล็กกลม $L/r \leq 300$

โดยที่ $L =$ ความยาว ซม.

$r =$ รัศมีจําเริญที่น้อยที่สุด

$$= \sqrt{I/A}$$

$I =$ โมเมนต์อินเนอร์เซีย ซม.⁴

$A =$ เนื้อที่หน้าตัด ตร.ซม

2.2 องค์กรรับแรงอัด

2.2.1 ค่าสัดส่วนความกว้างต่อความหนาของแผ่นบางเพื่อป้องกันการโก่งเคาะเฉพาะที่

มาตรฐาน ว.ส.ท. ได้จำแนกชนิดของหน้าตัดเหล็กไว้ 3 ประเภท คือ

- หน้าตัดอัดแน่น (compact section) ได้แก่หน้าตัดเหล็กซึ่งมีค่า b/t ของทุกชิ้นส่วนขององค์อาคารน้อยกว่าค่า λ_p ($b/t \leq \lambda_p$)
- หน้าตัดไม่อัดแน่น (non-compact section) ได้แก่หน้าตัดเหล็กซึ่งมีค่า b/t ของทุกชิ้นส่วนขององค์อาคารอยู่ระหว่าง λ_p และ λ_r ($\lambda_p < b/t \leq \lambda_r$)
- หน้าตัดชิ้นส่วนชะลูด (slender element section) ได้แก่หน้าตัดเหล็กซึ่งมีค่า b/t ของทุกชิ้นส่วนขององค์อาคารมากกว่าค่า λ_r ($b/t > \lambda_r$)

ตารางที่ 2.1 ค่าสัดส่วน b/t สำหรับชิ้นส่วนบางในคาน (วิธี LRFD)

($E = 2.10 \times 10^6$ กก./ตร.ซม.)

ชิ้นส่วน	b/t (ASC / LRFD)			
	หน้าตัดอัดแน่น (λ_p)		หน้าตัดไม่อัดแน่น (λ_r)	
	F_y	$F_y = 2500$ (กก./ตร.ซม.)	F_y	$F_y = 2500$ (กก./ตร.ซม.)
1. ปลายอิสระ ก. เหล็กฉากเดี่ยว	-	-	$0.45\sqrt{E/F_y}$	13.0
ข. ปีก (หน้าตัดรีด)	$0.38\sqrt{E/F_y}$	11.0	$0.83\sqrt{E/(F_y - 700)}$	28.3
ค. ปีก (หน้าตัดเชื่อม)	$0.38\sqrt{E/F_y}$	11.0	$0.95\sqrt{E k_c / (F_y - 1150)}^*$	3.75
ง. เหวของตัวที่	-	-	$0.75\sqrt{E/F_y}$	21.7
2. ปลายยึด ก. ปีกที่มีความหนาสม่ำเสมอของหน้าตัดต่อชนิครีดแผ่นเหล็กประกอบ	$1.12\sqrt{E/F_y}$	32.5	$1.40\sqrt{E/F_y}$	40.6
ข. แผ่นประกบเจาะรู	-	-	$1.86\sqrt{E/F_y}$	53.9
ค. เหวภายใต้แรงอัดเนื่องจากการคด	$3.76\sqrt{E/F_y}$	109.0	$5.70\sqrt{E/F_y}^A$	165.2^A
ง. อื่นๆ ที่รับแรงอัดสม่ำเสมอ	-	-	$149\sqrt{E/F_y}$	43.2
จ. เหวภายใต้แรงอัดและอัดร่วมกัน	เมื่อ $\frac{P_u}{\phi_b P_y} \leq 0.125$	$109 - \frac{300P_u}{\phi_b P_y}$	$5.70\sqrt{\frac{E}{F_y} \left(1 - \frac{0.74P_u}{\phi_b P_y}\right)}$	$165.2 - \frac{122P_u}{\phi_b P_y}$

	$3.76 \sqrt{\frac{E}{F_y} \left(1 - \frac{2.75 P_u}{\phi_b P_y} \right)}$ เมื่อ $\frac{P_u}{\phi_b P_y} > 0.125$ $1.12 \sqrt{\frac{E}{F_y} \left(2.33 - \frac{P_u}{\phi_b P_y} \right)}$	$75.7 - 32.5 \frac{P_u}{\phi_b P_y}$ ≥ 43.2		
	$\geq 1.49 \sqrt{E/F_y}$			
ฉ.หน้าตัดกลม กลวงภายใต้การ ค้ำ	$D/t = 0.07E/F_y$	58.8	$D/t = 0.31E/F_y$	260.4

D = เส้นผ่าศูนย์กลางรอบนอก ซม., t = ความหนา ซม.

Δ = คัดเป็นคานประกอบขนาดใหญ่ (plate girder) เมื่อ $h/t_w > 5.70 \sqrt{E/F_y}$

$$*k_c = \frac{4}{(h/t_w)^{0.5}}, \quad 0.35 \leq k_c \leq 0.763$$

$h = d - 2k$ ซม. (สำหรับเหล็กรูปพรรณ)

= ระยะระหว่างปีกบนและล่าง ซม. (สำหรับคานกอบด้วยการเชื่อม)

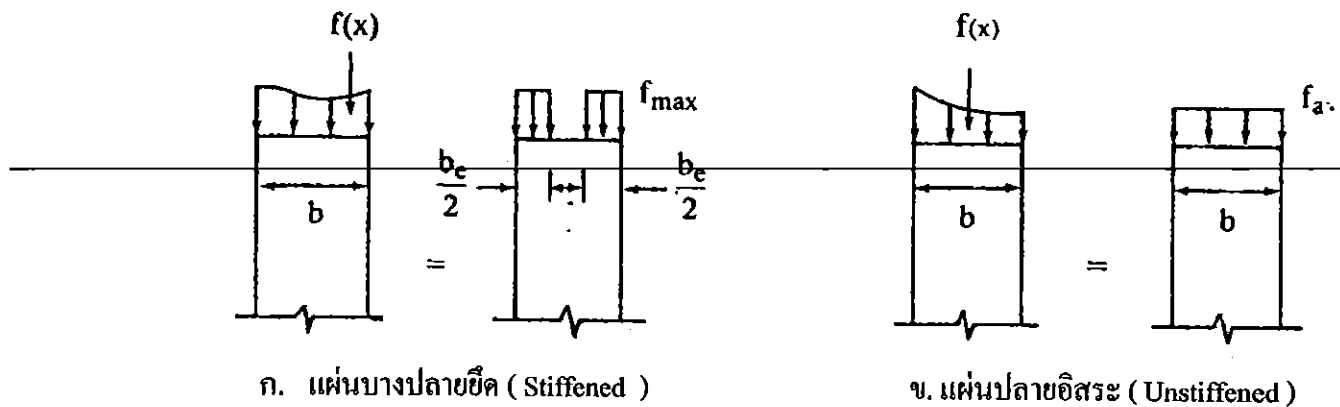
= ระยะระหว่างตัวยึด ซม. (สำหรับคานประกอบด้วยตัวยึด)

k = ระยะจากขอบริมนอกสุดของของปีกถึงจุดโค้งต่อระหว่างปีกและเอว ซม.

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

2.2.2 เกณฑ์การออกแบบของค้ำอาคารรับแรงอัดประเภทหน้าตัดชะลูด

ในกรณีที่ค่า b/t ของชิ้นส่วนใดชิ้นส่วนหนึ่งขององค์อาคารรับแรงอัดมีค่าเกินกว่าค่าที่ระบุไว้ในตารางที่ 2.1 องค์อาคารนั้นจะถูกจัดเป็นองค์อาคารประเภทหน้าตัดชะลูด และการคำนวณออกแบบสามารถทำได้ดังนี้

รูปที่ 2.2 การกระจายของหน่วยแรงอัดในแผ่นบาง

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบ โครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

พิจารณารูปที่ 2.2 ก. สำหรับแผ่นบางที่ปลายมีการยึด จะได้

$$P_u / A_g = A_e f_{max} / A_g = Q_a f_{max}$$

และจากรูปที่ 2.2 ข. สำหรับแผ่นบางที่ปลายปราศจากการยึด จะได้

$$P_u / A_g = f_{av} (f_{max}) A_g / (f_{max} A_g) = Q_s f_{max}$$

โดยที่ P_u = แรงอัดตามแกนสูงสุด

A_g = เนื้อที่หน้าตัดทั้งหมด

A_e = เนื้อที่หน้าตัดประสิทธิภาพ

f_u = หน่วยแรงอัดสูงสุด

f_{av} = หน่วยแรงอัด

Q_a = ตัวคูณรูปร่างสำหรับแผ่นบางที่ปลายมีการยึด = A_e / A_g

Q_s = ตัวคูณรูปร่างสำหรับแผ่นบางที่ปลายปราศจากการยึด = f_{av} / f_{max}

ดังนั้นแรงอัดสูงสุดของเสาที่ประกอบด้วยแผ่นบางที่ปลายมีการยึด และปราศจากการยึดมีค่าเท่ากับ

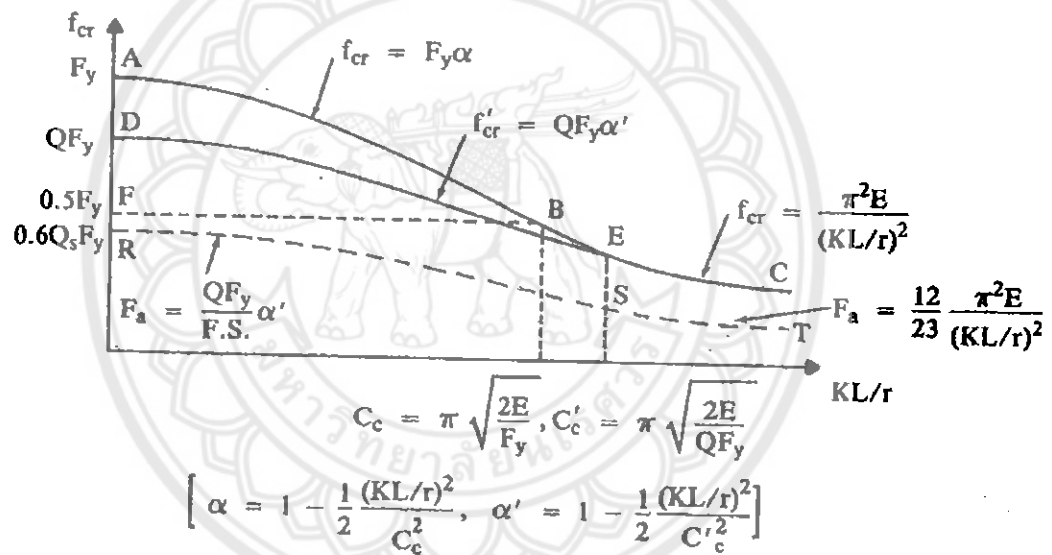
$$P_u = f_{av} A_e$$

หรือ $P_u / A_g = f_{av} (f_{\max}) A_e / (f_{\max} A_g) = Q_s Q_a f_{\max}$

$$= Q f_{\max}$$

โดยที่ $Q = Q_a Q_s$

จากสมการสามารถกล่าวได้ว่า หน่วยแรงอัดในเสาเนื่องจากการ โกงเดาะเฉพาะที่มีค่าลดลงตามสัดส่วนของค่าตัวคูณ Q ดังแสดงในรูป 2.3

รูปที่ 2.3 กำลังของเสาประเภทหน้าตัดชะกูด

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

ตารางที่ 2.2 ค่าตัวคูณรูปร่างสำหรับแผ่นบางที่ปลายปราศจากการยึดติด (Q_s)
(วิธี LRFD) ($E = 2.10 \times 10^6$ กก./ตร.ซม.)

ชิ้นส่วน	b/t		Q_s	
	F_y	$F_y = 2500$ กก./ตร.ซม.	F_y	$F_y = 2500$ กก./ตร.ซม.
- เหล็กฉากเดี่ยว	$0.45 \sqrt{\frac{E}{F_y}} < \frac{b}{t} < 0.91 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$ $\frac{b}{t} \geq 0.91 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$	$13.0 < \frac{b}{t} < 26.4$ $\frac{b}{t} \geq 26.4$	$1.340 - 0.76 \left(\frac{b}{t}\right) \sqrt{\frac{F_y}{E}}$ $0.53E/[F_y(\frac{b}{t})^2]$	$1.340 - 0.026 \left(\frac{b}{t}\right)$ $445/(\frac{b}{t})^2$
- ปีก เหล็กฉาก และ แผ่นบางที่ยื่นจาก คานหรือเสา หรือ องค์อาคารรับแรง อัดอื่น ๆ ที่เป็น เหล็กรูปพรรณ	$0.56 \sqrt{\frac{E}{F_y}} < \frac{b}{t} < 1.03 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$ $\frac{b}{t} \geq 1.03 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$	$16.2 < \frac{b}{t} < 29.8$ $\frac{b}{t} \geq 29.8$	$1.415 - 0.74 \left(\frac{b}{t}\right) \sqrt{\frac{F_y}{E}}$ $0.69 E/[F_y(b/t)^2]$	$1.415 - 0.026 \left(\frac{b}{t}\right)$ $580/(b/t)^2$
- ปีก เหล็กฉาก และ แผ่นบางที่ยื่นจาก เสาหรือองค์อาคาร รับแรงอัดอื่น ๆ ที่ เป็นองค์อาคาร ประกอบ	* $0.64 \sqrt{\frac{Ek_c}{F_y}} < \frac{b}{t} < 1.17 \sqrt{\frac{Ek_c}{F_y}}$ $\frac{b}{t} \geq 1.17 \sqrt{\frac{Ek_c}{F_y}}$	$18.5 \sqrt{k_c} < \frac{b}{t} < 33.9 \sqrt{k_c}$ $\frac{b}{t} \geq 33.9 \sqrt{k_c}$	$1.415 - 0.64 \left(\frac{b}{t}\right) \sqrt{\frac{F_y}{k_c E}}$ $0.90 Ek_c/[F_y(b/t)^2]$	$1.415 - 0.022 \left(\frac{b}{t}\right) \sqrt{\frac{I}{k_c}}$ $756k_c/(b/t)^2$
- เหวของตัวที่	$0.75 \sqrt{\frac{E}{F_y}} < \frac{b}{t} < 1.03 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$ $\frac{b}{t} \geq 1.03 \sqrt{\frac{E}{F_y}}$	$21.7 < \frac{b}{t} < 29.8$ $\frac{b}{t} \geq 29.8$	$1.908 - 1.22 \left(\frac{b}{t}\right) \sqrt{\frac{F_y}{E}}$ $0.69E/[F_y(b/t)^2]$	$1.908 - 0.042 \left(\frac{b}{t}\right)$ $580/(b/t)^2$

* สำหรับหน้าตัด $I: k_c = \frac{4}{\sqrt{h/t_w}}$, $0.35 \leq k_c \leq 0.763$, $h = d - 2k$

สำหรับหน้าตัดอื่น : $k_c = 0.763$

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

ค่าตัวคูณรูปร่างสำหรับแผ่นบางที่ปลายมีการยึด (Q_a) กำหนดโดยมาตรฐาน ว.ส.ท. เขียน
ได้ดังนี้

$$Q_a = A_e / A_g$$

โดย A_g = เนื้อที่หน้าตัดทั้งหมด คร.ชม.

A_e = เนื้อที่หน้าตัดประสิทธิภาพ คร.ชม.

$$= A_g - \sum (b - b_e) t$$

b = ความกว้าง ซม.

b_e = ความกว้างประสิทธิภาพ ซม.

t = ความหนา ซม.

ตารางที่ 2.3 ค่าความกว้างประสิทธิภาพ (b_e) (วิธี ASD และ LRFD) ($E = 2.10 \times 10^6$ กก./ตร.ชม.)

ชิ้นส่วน	b_e (AISC/LRFD)**
ปีกของเสาหน้าตัดรูปกล่อง สี่เหลี่ยม ที่มีความสม่ำเสมอ $(b/t) \geq 1.40 \sqrt{\frac{E}{f}}$	$1.91t \sqrt{\frac{E}{f}} \left[1 - \frac{0.38}{b/t} \sqrt{\frac{E}{f}} \right]$
ชิ้นส่วนรับแรงอัดทั่วไป $(b/t) \geq 1.49 \sqrt{\frac{E}{f}}$	$1.91t \sqrt{\frac{E}{f}} \left[1 - \frac{0.34}{b/t} \sqrt{\frac{E}{f}} \right]$
หน้าตัดกลมกลวง เมื่อ $0.11 \frac{E}{F_y} \left(\frac{D}{t} \right) \leq 0.45 \frac{E}{F_y}$	$Q = Q_a = \frac{0.038E}{F_y(D/t)} + \frac{2}{3}$

D = เส้นผ่านศูนย์กลางรอบนอก ซม. , t = ความหนา ซม.

* $f = f_a$ = หน่วยแรงอัดใช้งานที่เกิดขึ้น กก./ตร.ซม. (ASD)

** $f = f_{cr}$ = หน่วยแรงอัดวิกฤตที่เกิดขึ้น กก./ตร.ซม. (LRFD)

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

2.2.3 การออกแบบองค์อาคารรับแรงอัดด้วยวิธี LRFD

$$\lambda_c = \sqrt{\frac{F_y}{F_c}} = \frac{KL}{r\pi} \sqrt{\frac{F_y}{E}} = \text{พาริเตอร์ความชะงืด}$$

มาตรฐาน AISC เลือกใช้ $\lambda_c = 1.5$ เป็นค่ากำหนดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการโก่ง
เดาะของเสาตั้งกล่าว

หน่วยรับแรงอัดวิกฤตในช่วงอีลาสติก

เมื่อ $\lambda_c > 1.5$ เสาจะมีพฤติกรรมการโก่งเดาะในช่วงอีลาสติก

แต่มาตรฐาน AISC ใช้ $F_{cr} = (0.887 / \lambda_c^2) F_y$ เมื่อ $\lambda_c > 1.5$

หน่วยรับแรงอัดวิกฤตในช่วงอินอีลาสติก

เมื่อ $\lambda_c \leq 1.5$ เสาจะมีพฤติกรรมการโก่งเดาะในช่วงอินอีลาสติก

แต่มาตรฐาน AISC ใช้ $F_{cr} = (0.658 / \lambda_c^2) F_y$ เมื่อ $\lambda_c \leq 1.5$

2.3 องค์อาคารรับแรงค้ำและแรงอัดร่วมกัน

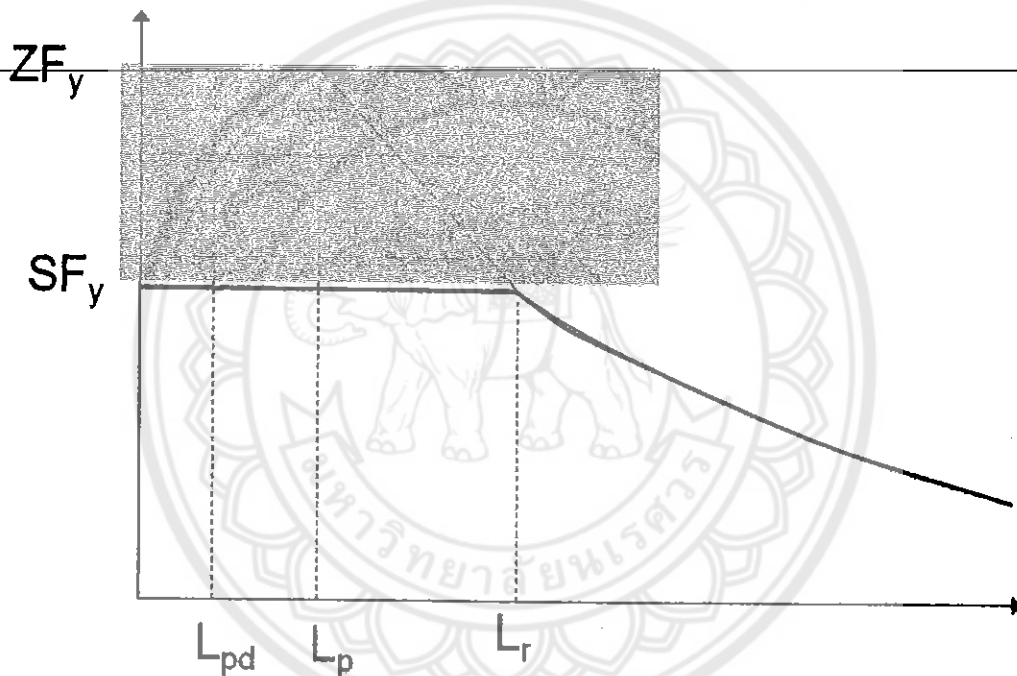
2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างโมเมนต์ระบุกับความยาวไว้การยึดค้ำข้างของคาน

$L_b < L_r$ กำลังรับแรงอยู่ระหว่าง ZF_y กับ SF_y

$L_b < L_p$ ใช้กำลังรับแรงแบบพลาสติก และวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีพลาสติก

$L_b < L_{pd}$ ใช้กำลังรับแรงแบบพลาสติก ZF_y และวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีพลาสติก

$L_b > L_r$ กำลังรับแรงน้อยกว่า SF_y

รูป 2.4 แสดงกราฟกำลังรับแรงค้ำที่ใช้ในโครงการนี้

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

สำหรับโครงการนี้ เลือกใช้วิธีการที่ปลอดภัยมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงผลของโมเมนต์พลาสติก ดังนี้

$L_b > L_r$ กำลังรับแรงน้อยกว่า SF_y

$L_b < L_r$ กำลังรับแรงอยู่ระหว่าง ZF_y กับ SF_y

2.3.2 การวิบัติของเอวและปีกภายใต้น้ำหนักบรรทุกกระทำเป็นจุด

พฤติกรรมการวิบัติของเอวภายใต้แรงกระทำเป็นจุดสามารถเกิดขึ้นได้ 3 กรณี คือการครากเฉพาะที่ของแผ่นเอว (local web yielding) การโก่งของเอว (web crippling) และการโก่งเคาะของแผ่นเอวของข้าง (sidesway web buckling) ดังแสดงในรูป

หนึ่งในกรณีการวิบัติเนื่องจากการครากที่เอว มาตรฐาน ว.ส.ท. ได้กำหนดให้ความยาวของแผ่นเอวที่รับแรงอัด มีค่า $N+ 5k$ สำหรับแรงกระทำภายใน และ $N+ 2.5k$ สำหรับแรงกระทำที่ปลาย

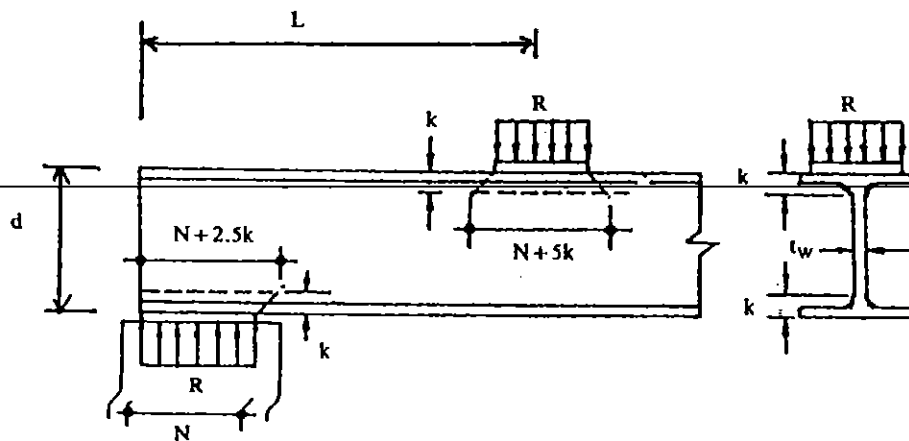
ก. การครากเฉพาะที่

ข. การโก่ง

ค. การโก่งเคาะด้านข้าง

รูปที่ 2.5 ลักษณะการวิบัติภายใต้แรงกระทำเป็นจุด

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

รูปที่ 2.6 ตำแหน่งการเกิดการครากของเอว

(ที่มา : หนังสือพฤติกรรมและการออกแบบ โครงสร้างเหล็ก ผู้เขียน ศ.ดร.ทักษิณ เทพชาตรี)

2.3.4 ข้อกำหนดสำหรับการออกแบบด้วยวิธี LRFD

AISD/LRFD ได้ใช้สมการต่อไปนี้เพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบการวิบัติขององค์อาคาร

ก. เมื่อ $P_u / \phi_c P_n \geq 0.2$

$$\frac{P_u}{\phi_c P_n} + \frac{8}{9} \left(\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \right) \leq 1.0$$

ข. เมื่อ $P_u / \phi_c P_n < 0.2$

$$\frac{P_u}{2\phi_c P_n} + \left(\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \right) \leq 1.0$$

โดยที่ P_u = แรงอัดตามแกนใช้งานที่เพิ่มค่าแล้ว กก.

P_n = แรงอัด (ภายใต้แรงตามแกนอย่างเดียว) กก.

ϕ_c = ตัวคูณลดใช้กับองค์อาคารรับแรงอัด = 0.85

M_{nx} = โมเมนต์ระบรอบแกน X (ภายใต้โมเมนต์อย่างเดียว) กก.ชม.

M_{ux} = โมเมนต์ใช้งานที่เพิ่มค่าแล้วรอบแกน X รวมผล $P\Delta$ (ผลอันดับสอง)

หรือ (เมื่อไม่รวมผล $P\Delta$) กก.ซม.

ϕ_b = ตัวคูณลดใช้กับองค์อาคารรับแรงคด = 0.90

M_{ny} = เหมือน M_{ux} แต่กระทำรอบแกน Y

M_{ntx} = โมเมนต์ใช้งานที่เพิ่มค่าแล้วรอบแกน X เมื่อไม่มีการเคลื่อนที่ด้านข้าง

กก.ซม.

M_{ltx} = โมเมนต์ใช้งานที่เพิ่มค่าแล้วรอบแกน X เมื่อคำนึงถึงการเคลื่อนที่

ด้านข้าง กก.ซม.

B_1 = ตัวขยายค่าโมเมนต์วิกฤต เมื่อไม่มีการเคลื่อนที่ด้านข้าง

$$= \frac{C_m}{1 - P_u / P_c} \geq 1.0$$

C_m = ค่าสัมประสิทธิ์จากสมการ $\frac{f_a}{F_a} + \frac{f_b}{F_b} \times \frac{C_m}{(1 - f_a / F_e)} \leq 1.0$

P_e = แรงอัดออยเลอร์ = $\frac{\pi^2 EA}{(KL/r)^2}$ กก.

B_2 = ตัวขยายโมเมนต์วิกฤต เมื่อคำนึงถึงการเคลื่อนที่ด้านข้าง

$$= \frac{1}{1 - \frac{\sum P_u}{\sum P_e}} \quad \text{หรือ} \quad \frac{1}{1 - \sum P_u \left(\frac{\Delta_{oh}}{\sum HL} \right)}$$

$\sum P_u$ = ผลรวมของแรงอัดวิกฤตในเสาทุกต้นในชั้นที่กำลังพิจารณา กก.

$\sum P_e$ = ผลรวมของแรงอัดออยเลอร์ในเสาทุกต้นในชั้นที่กำลังพิจารณา กก.

Δ_{oh} = ค่าการโก่งตัวด้านข้างของชั้นที่กำลังพิจารณา ซม.

(ภายใต้น้ำหนักบรรทุกวิกฤตเมื่อใช้แรงด้านข้างวิกฤต, H_u , หรือภายใต้
น้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานเมื่อใช้แรงด้านข้างใช้งาน, H)

$\sum H$ = ผลรวมของแรงด้านข้างในทุกชั้นที่ทำให้เกิดการโก่งตัว Δ_{oh} กก.

$L =$ ความสูงของชั้น

2.3.5 วิธีการออกแบบของค้ำอาคารรับแรงดัดและแรงอัดรวมกันด้วยวิธี LRFD

เมื่อ $P_u / \phi_c P_n \geq 0.2$

$$\frac{P_u}{\phi_c P_n} + \frac{8}{9} \left(\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \right) \leq 1.0$$

คูณตลอดด้วย $\phi_c P_n$ ได้

$$P_u + \frac{8}{9} \left(\frac{\phi_c P_n}{\phi_b M_{nx}} \right) M_{ux} + \frac{8}{9} \left(\frac{\phi_c P_n}{\phi_b M_{ny}} \right) M_{uy} \leq (\phi_c P_n = P_{ueq})$$

ให้ $M_{nx} = Z_x F_y, Z_y F_y, P_n = A_g F_{cr}$

$$P_{ueq} = P_u + \frac{8}{9} \left(\frac{\phi_c F_{cr}}{\phi_b F_y} \right) \frac{A_g}{Z_x} M_{ux} + \frac{8}{9} \left(\frac{\phi_c F_{cr}}{\phi_b F_y} \right) \frac{A_g}{Z_y} M_{uy}$$

เมื่อองค้ำอาคารรับแรงอัดเป็นหลัก

$$P_u = P_u + \frac{2M_{ux}}{d} + \frac{7.5M_{uy}}{b_f}$$

เมื่อองค้ำอาคารรับแรงดัดเป็นหลัก

$$M_{ueq} = M_{ux} + P_u \left(\frac{d}{2} \right) - M_{uy} \left(\frac{b_f d}{15} \right)$$

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในโครงการ

ในการพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก ด้วยภาษาวิซวลเบสิกในเอ็กเซล (มาตรฐาน AISC/LRFD) เพื่อให้การคำนวณออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็กทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ได้ใช้เครื่องมือ และข้อมูลจากหนังสือต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์โครงสร้าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1.1 เครื่องคอมพิวเตอร์
- 3.1.2 Microsoft Office Excel 2003
- 3.1.3 ข้อมูลเหล็กรูปพรรณเหล็ก

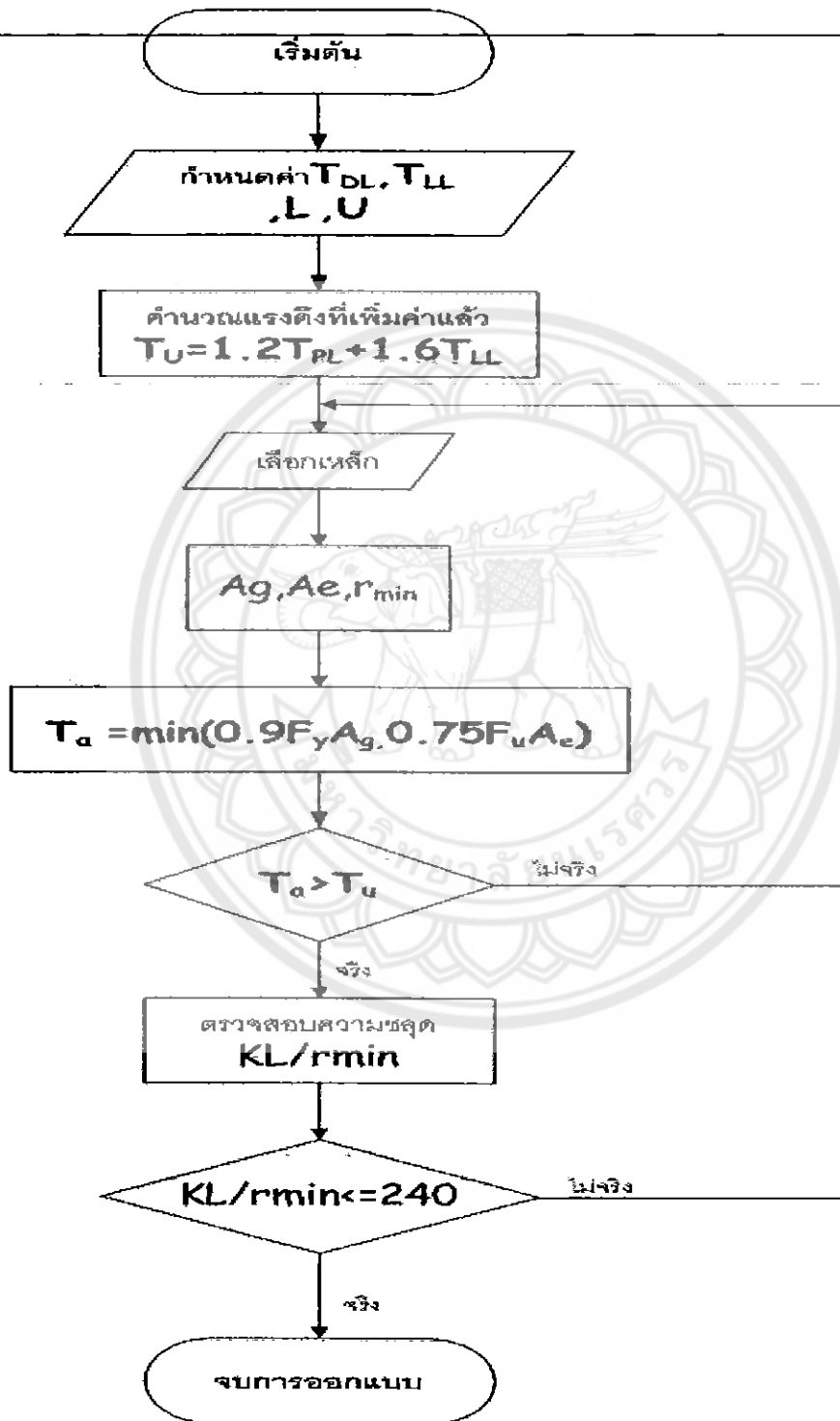
3.2 วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานโครงการ ได้รวบรวมและศึกษาข้อมูลในภาคทฤษฎี เพื่อจะมาใช้ในการพัฒนาโปรแกรมออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก ด้วยภาษาวิซวลเบสิกในเอ็กเซล (มาตรฐาน AISC/LRFD) จากนั้นทำการวิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากโปรแกรม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

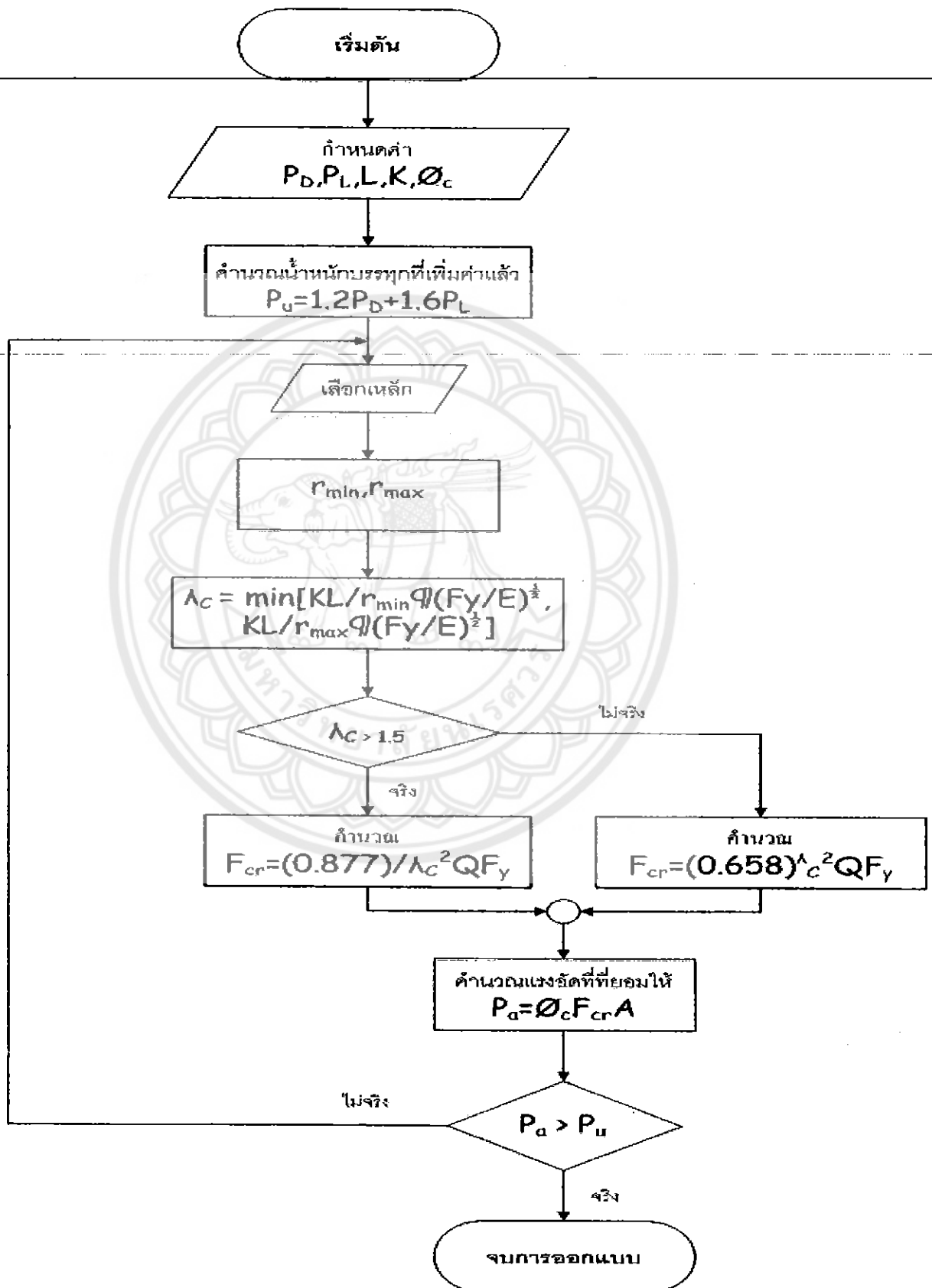
- 3.2.1 วางแผนลำดับขั้นตอนของการทำงาน
- 3.2.2 ศึกษาการเขียนโปรแกรมจากหนังสือหลักการเขียนโปรแกรม VBA (Advanced Excel)
- 3.2.3 ศึกษาการออกแบบชิ้น โครงสร้างเหล็ก โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก(AISC/LRFD)
- 3.2.4 รวบรวมข้อมูลเหล็กรูปพรรณที่ใช้ในการคำนวณออกแบบ
- 3.2.5 ดำเนินการเขียนพัฒนาโปรแกรม
- 3.2.6 ใช้โปรแกรมที่พัฒนาคำนวณออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็ก โดยวิธีคำนวณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (AISC/LRFD) เทียบกับตัวอย่าง
- 3.2.7 วิเคราะห์สรุปผลในรูปของผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้โปรแกรมเทียบกับตัวอย่าง

3.3 ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม

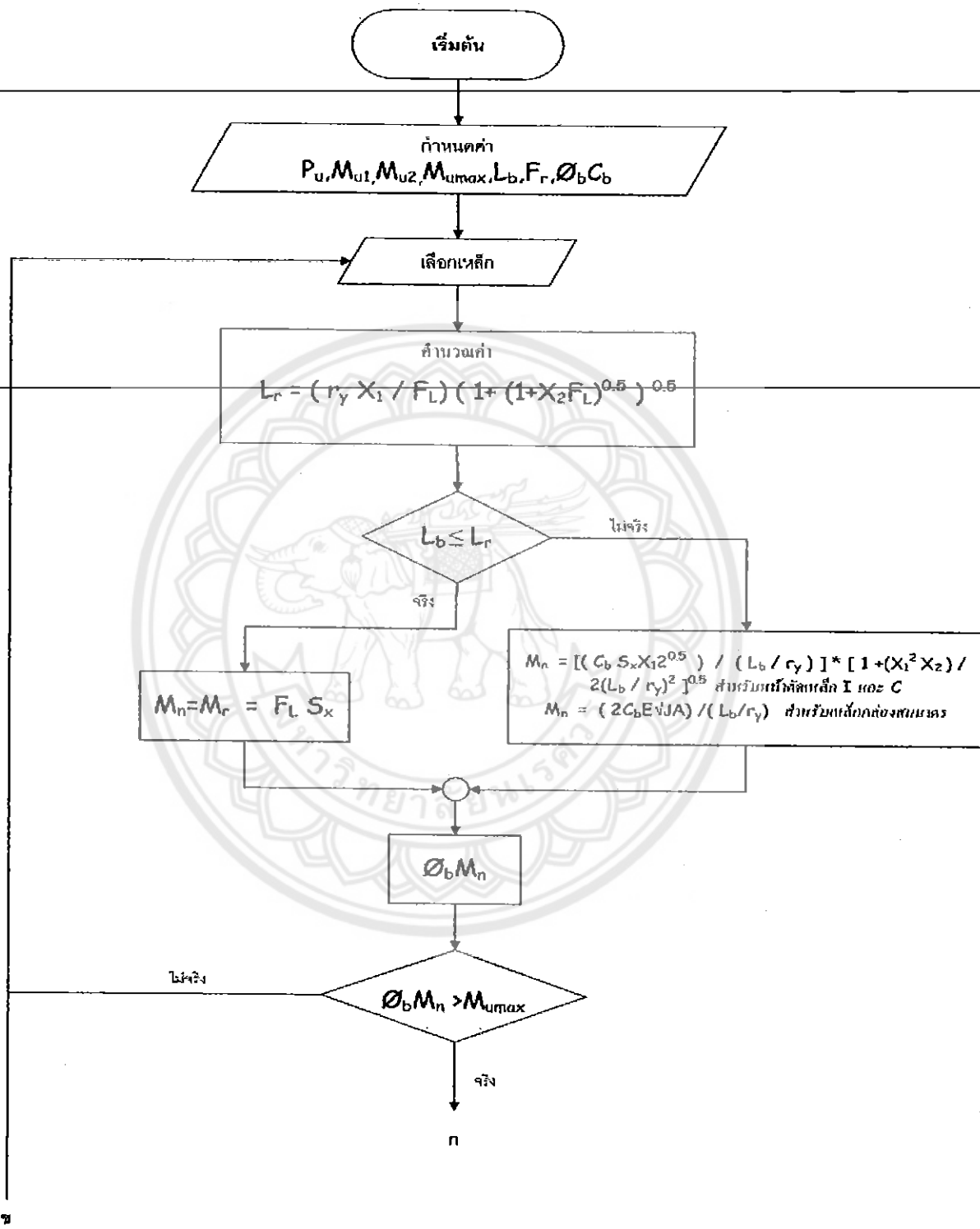
3.3.1 Flow Chart การออกแบบชิ้นส่วนรับแรงดึง

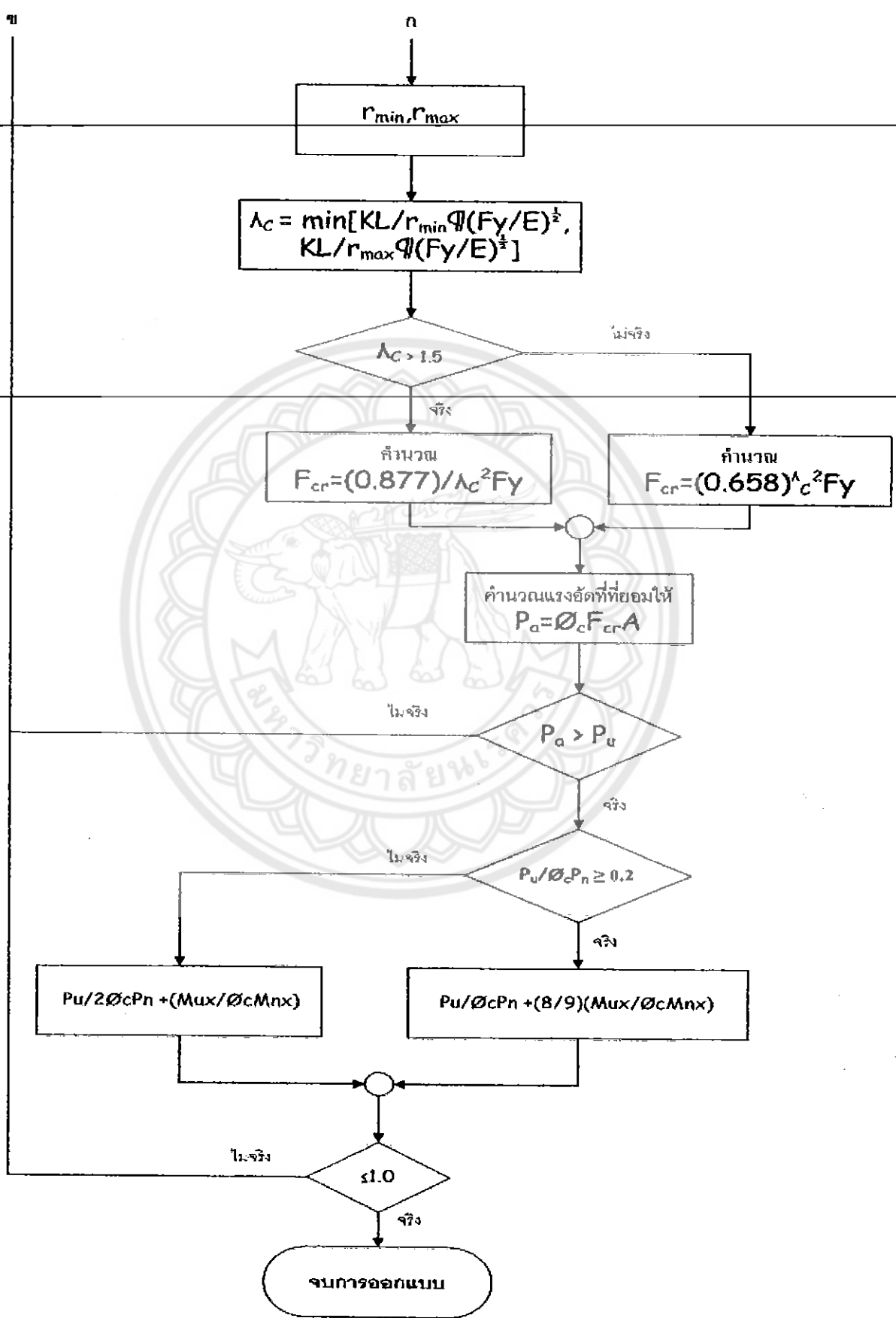

3.3.2 Flow Chart การออกแบบชิ้นส่วนรับแรงอัด

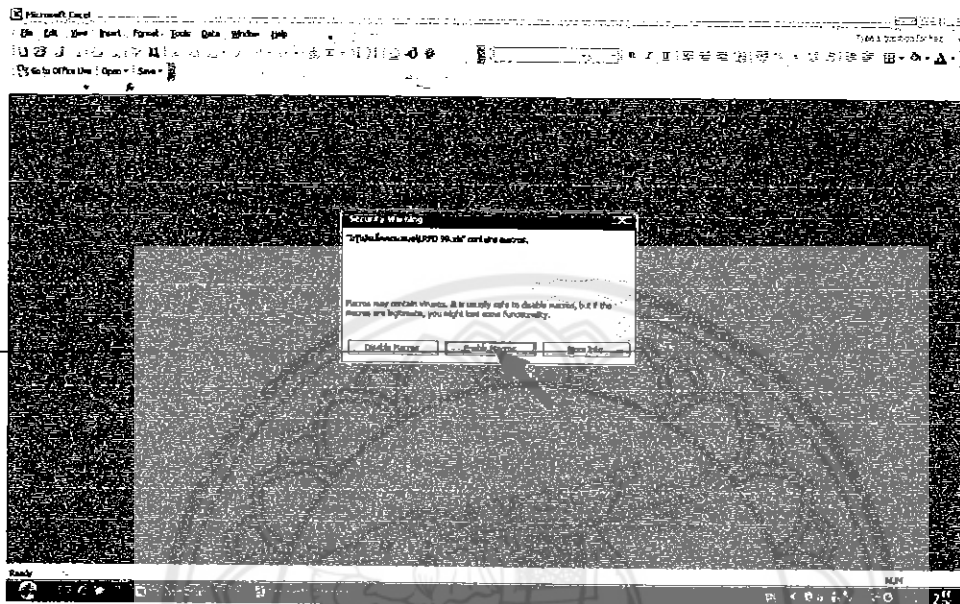
3.3.3 Flow Chart การออกแบบชิ้นส่วนรับแรงอัดร่วมกับแรงดัด

3.4 การใช้โปรแกรม

3.4.1 เลือกเชื่อมต่อแม่โคร

3.4.2 ใส่ค่าแรงดึง แรงอัด ค่าโมเมนต์ และค่าที่ต้องใช้ในการคำนวณการออกแบบชิ้น โครงสร้างเหล็ก โดยวิธีตัวคูณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (AISC/LRFD) ช่องใส่ค่า

โปรแกรมคำนวณแรงดึง

Row	Column	Value	Unit
12	ความเค้นดึง (F _y)	2,000,000	kg.
13	ความเค้นอัด (F _c)	2100	kg.
14	โมเมนต์ (M _u)	4444	kg.
20	โมเมนต์ดัด (M _u)	14444	kg.
21	น้ำหนักบรรทุก (W _u)	34444	kg.
22	น้ำหนักบรรทุก (W _u)	64444	kg.
26	พื้นที่หน้าตัด (A _g)	24.54	cm ² .
27	พื้นที่หน้าตัด (A _g)	24.23	cm ² .
28	0.9 F _y A _g	64260	kg.
29	0.75 F _c A _g	22026	kg.
30	ความเค้นดึง (F _y)	44266	kg.

โปรแกรมคำนวณแรงอัด

Microsoft Excel - LRFD Project 12.Las (12.64)

File Edit View Insert Format Tools Data Window Help

Font: Comic Sans MS

Flange	9.21	13.84	1.00		
Web	22.67	42.14	1.00	1.00	319.24
			1.00	2569.66	1.00

WIDE FLANGE W 30x200x137.60 kg/m

ความยาวข้อมาก (L):	6.00	m.
K	1	1
P _{max}	8.84	
P _{min}	0.76	

ความยาวข้อมาก (L):	6.00	m.
K	1	1
P _{max}	18.29	
P _{min}	0.64	
A _c	0.44	
Q _c	0.11	

น้ำหนักข้อมาก (P _g)	22888	kg.
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	87668	kg.
น้ำหนักข้อมากทั้งหมด (P _g)	110556	kg.

พื้นที่หน้าตัด (A _g)	178.99	cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	1551.32	kg/cm ²
กำลังข้อมาก (P _g)	219469	kg.

Ready

ร 607 0211.

โปรแกรมคำนวณเสาคาน

Microsoft Excel - LRFD Project 12.Las (12.64)

File Edit View Insert Format Tools Data Window Help

Font: Comic Sans MS

Flange	10.00	15.84	1.00		
Web	29.46	42.14	1.00	1.00	319.21
			1.00	2569.66	1.00

WIDE FLANGE W 30x200x137.60 kg/m

ความยาวข้อมาก (L):	6.00	m.
K	1	1
P _{max}	12.92	
P _{min}	0.64	
A _g	24488.00	kg.-m.
A _g	22432.00	kg.-m.

ความยาวข้อมาก (L):	6.00	m.
K	1	1
P _{max}	76920.77	
P _{min}	76.58	
A _g	193855.53	kg./cm ²
A _g	0.000000133642	kg./cm ²
F _u	789.00	kg./cm ²
F _y	1890.00	kg./cm ²
M _u	24488.00	kg.-m
C _u	1.00	
B _u	0.96	

น้ำหนักข้อมาก (P _g)	146995.66	kg.
น้ำหนักข้อมากทั้งหมด (P _g)	7169	kg.-m.
น้ำหนักข้อมากทั้งหมด (P _g)	9394	kg.-m.
น้ำหนักข้อมากทั้งหมด (P _g)	1810	kg.-m.

พื้นที่หน้าตัด (A _g)	1876671.28	cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	76920.77	
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	76.58	
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	193855.53	kg./cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	0.000000133642	kg./cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	789.00	kg./cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	1890.00	kg./cm ²
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	24488.00	kg.-m
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	1.00	
น้ำหนักข้อมาก (P _g)	0.96	

Ready

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการใช้โปรแกรมคำนวณออกแบบชิ้นส่วนรับแรงดึงคำนวณออกแบบตัวอย่าง

4.1 การคำนวณออกแบบคำนวณชิ้นส่วนรับแรงดึง

ตัวอย่าง ให้คำนวณหาค่าแรงดึงที่ยอมให้ด้วยวิธี LRFD เมื่อสมมติว่าการวิบัติแบบเฉือน
ออกไม่เกิดขึ้น (เนื่องจากเหล็กจามีความหนาขนาดพอ) L 150x100x12 มม. เหล็กชนิด A36 (กก./
ตร.ซม และ $F_u = 4000$ กก./ตร.ซม)

วิธีทำ

แรงดึงด้วยวิธี LRFD

$$\begin{aligned} T_u &= 0.9F_y A_g \\ &= 0.9 \times 2500 \times 28.56 \\ &= 64260 \text{ กก.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} T_u &= 1.2 \times (10000) + 1.6(30000) \\ T_u &= 0.9F_y A_g = 60000 \text{ กก.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} T_u &= 0.75F_u A_e \\ &= 0.75 \times 4000 \times 24.28 \\ &= 72828 \text{ กก.} \end{aligned}$$

ดังนั้น แรงดึงที่เพิ่มค่าแล้วมีค่า 64260 กก.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
20	น้ำหนักบรรทุกคงที่ (T_{DL}) =			10000	kg.	ความยาวชิ้นส่วน (L) =				
21	น้ำหนักบรรทุกจร (T_{LL}) =			30000	kg.	U =				
22	น้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มค่าแล้ว (T_u) =			60000	kg.	K =				
23										
24										
25	ตรวจสอบกำลังรับแรงดึง									
26	เนื้อที่หน้าตัดทั้งหมด (A_g) =			28.56	cm ²	ตรวจสอบความ: KL/r _{min} = 240 r _{min} = 2.15 KL/r _{min} = 232.5 ผ่าน >> ใช้งานได้				
27	เนื้อที่หน้าตัดสุทธิประสิทธิภาพ (A_n) =			24.28	cm ²					
28	0.9 F _y A _g =			64260	kg.					
29	0.75 F _u A _n =			72828	kg.					
30	แรงดึงที่ยอมให้ (T_u) =			64260	kg.					
31	ผ่าน >> ใช้งานได้									
32										

ค่าที่ได้จากการคำนวณมือ $T_u = 624260$ กก.

ค่าที่ได้จากการใช้โปรแกรม $T_u = 624260$ กก.

แสดงว่าโปรแกรมคำนวณออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กคำนวณได้ถูกต้อง

4.1 การคำนวณออกแบบคำนวณชิ้นส่วนรับแรงอัด

ตัวอย่าง จงหาค่ารับน้ำหนักของเสาขนาด $W350 \times 136$ โดยใช้วิธี ASD ละวิธี LRFD ซึ่งยาว 6.0 เมตร กำหนดให้ปลายทั้งสองข้างของเสาเป็นแบบยึดหมุน ใช้เหล็กชนิด A36 (สมมติ $F_y = 2500$ กก./ซม.², $E = 2 \times 10^6$ กก./ซม.²)

วิธีทำ $W350 \times 136$: $A_g = 173.9$ ตร.ซม., $r_{min} = 8.84$ ซม., $r_{min} = 8.84$ ซม.

ตรวจสอบ width-thickness ratio :

$$B_f / 2t_f = \frac{35}{2 \times 1.9} = 9.21 < 0.56 \sqrt{\frac{E}{F_y}} = 15.8$$

$$h / t_w = \frac{35 - (2 \times 1.9)}{1.2} = 26 < 1.49 \sqrt{\frac{E}{F_y}} = 42$$

ตามวิธี LRFD

1. Slenderness Parameter

$$\lambda_c = \frac{KL/r}{\pi} \sqrt{\frac{F_y}{E}} = 0.764 < 1.5 \quad \therefore \text{inelastic buckling}$$

2. หน่วยแรงอัดวิกฤต (critical buckling strength) :

$$F_{cr} = (0.658^{\lambda_c}) F_y, \quad F_{cr} = (0.658^{0.764})(2500) = 1958 \text{ กก./ตร.ซม.}$$

3. กำลังรับแรงอัดประลัย (design compressive strength) :

$$\phi_c P_n = 0.85 F_{cr} A_g = 0.85 \times 1958 \times 173.9 = 289400 \text{ กก.}$$

หมายเหตุ หากเสายาว 12.00 เมตร กำลังรับน้ำหนักของเสาจะลดลงมากกว่าครึ่งหนึ่งของที่ได้ข้างต้น :

ตามวิธี LRFD จะได้ว่า กำลังรับน้ำหนักประลัย $\phi_c P_n = 138460$ กก.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
17										
33										
34										
35										
36										
37										
38										
39	ตรวจสอบกำลังรับแรงอัด									
40										
41										
42										
43										
44										

น้ำหนักบรรทุกคงที่ (P _D) =	28000	kg.
น้ำหนักบรรทุกจร (P _L) =	67000	kg.
น้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มค่าแล้ว (P _U) =	140800	kg.

ความยาวชิ้นส่วน (L) =	K =	=
r _{min} =		
λ _{cy} =		
ความยาวชิ้นส่วน (L) =	K =	=
r _{max} =		
λ _{yx} =		
λ _c =		
φ _c =		

พื้นที่หน้าตัด (A _g) =	173.90	cm ² .
หน่วยแรงอัดวิกฤต (F _{cr}) =	1958.32	kg./cm ²
กำลังแรงอัดที่ยอมให้ (P _u) =	289469	kg.
ผ่าน ✓ ไปได้		

λ _c ไม่เกินกว่า 1.5 ได้

ค่าที่ได้จากการคำนวณเมื่อ $\phi_c P_n = 289400$ กก.

ค่าที่ได้จากการใช้โปรแกรม $P_u = 289469$ กก.

แสดงว่าโปรแกรมคำนวณออกแบบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กคำนวณได้ถูกต้อง

4.3 การคำนวณออกแบบคำนวณชิ้นส่วนรับแรงดึง

ทั้งอย่าง จึงตรวจสอบว่าเสาขนาด $W300 \times 94$ ในเฟรมที่ไม่เซ (Braced frame) สามารถรับแรงอัดและ โมเมนต์คดที่กระทำรอบแกนหลักอันเนื่องมาจากน้ำหนักใช้งานต่างๆดังรูป ได้หรือไม่ สมมติว่า $K_x k_y = 1$ และใช้เหล็กชนิด A36 (สมมติ $F_y = 2500$ กก./ซม²)

1.หาแรงและ โมเมนต์คดที่กระทำซึ่งได้จากน้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มค่าด้วย load factor

$$P_u = 1.2(28) + 1.6(66.5) = 140 \text{ ตัน}$$

$$M_u = 1.2(1500) + 1.6(3562.5) = 7500 \text{ กก.- เมตร ที่ปลายบน}$$

$$M_u = 1.2(1800) + 1.6(4275) = 9000 \text{ กก.- เมตร ที่ปลายล่าง} - M_u$$

2.หาค่ารับแรงอัดประลัย $\phi_c P_n$ และอัตราส่วนของ $\frac{P_u}{\phi_c P_n}$

$$\text{จาก } \left(\frac{KL}{r}\right)_x = 420/13 = 32.3 \text{ และ } \left(\frac{KL}{r}\right)_y = 55.9$$

ดังนั้น จาก $\left(\frac{KL}{r}\right)_y = 55.9$ จะได้

$$\text{ค่ารับแรงอัดประลัย } \phi_c P_n = A(\phi_c F_{cr}) = 119.8 \times 1800 = 215640 \text{ กก.}$$

$$\text{ดังนั้น } \frac{P_u}{\phi_c P_n} = \frac{1400000}{215640} = 0.65 > 0.2$$

ฉะนั้น ต้องตรวจสอบการรับแรงร่วมกันด้วยสมการ

$$\frac{P_u}{\phi_c P_n} + \frac{8}{9} \left(\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \right) \leq 1.0$$

3.หาโมเมนต์ดัดประลัย M_{ux} ที่กระทำเมื่อคิดรวมผลของแรงอัดตามแนวแกน

(P - Δ effect)

$$C_m = 0.6 - 0.4 \left(\frac{M_1}{M_2} \right) = 0.6 - 0.4(-750/9000) = 0.933$$

$$\frac{KL_b}{r_b} = \text{ในระนาบที่รับโมเมนต์ดัด} = \left(\frac{KL}{r} \right)_x = 420/13 = 32.3$$

$$P_{el} = \frac{\pi^2 (2 \times 10^6) (119.8)}{(32.3)^2} = 2268460 \text{ กก.}$$

$$\text{Moment magnification Factor } B_1 = \frac{C_m}{1 - (P_u / P_{el})} = \frac{0.933}{1 - (140000 / 2268460)}$$

$$= 0.994 < 1.0 \text{ ดังนั้นใช้ } B_1 = 1$$

$$\text{นั่นคือ } M_{ux} = B_1 M_m + B_2 M_u = 1.0(9000) + 0 = 9000 \text{ กก.-ม.}$$

4. หากำลังรับโมเมนต์ดัดประลัย (desing moment strength : $\phi_b M_n$) ของรูปดัด

ตรวจสอบประเภทของหน้าตัด :

$$\text{Flange : } b_f / 2t_f = 30 / (2 \times 1.5) = 10 < \lambda_p = 0.38 \sqrt{\frac{E}{F_y}} \quad (= 10.75)$$

$$\text{Web : เนื่องจาก } \frac{P_u}{\phi_b P_y} = \frac{140000}{0.9(119.8 \times 2500)} = 0.52 > 0.125$$

$$\text{ดังนั้น } h / t_w = (30 - 2(1.5)) / 1.0 = 27 < \lambda_p = 1.12 \sqrt{\frac{E}{F_y}} \left(2.33 - \frac{P_u}{\phi_b P_y} \right) (= 57)$$

แสดงว่าหน้าตัดเป็นแบบ Compact

หาพิสัยของระยะ L_p และ L_r เพื่อนำไปหาค่ารับรับโมเมนต์คัตประลัย;

$$I_y = 6750 \text{ ซม.}^4 \quad r_y = 7.51 \text{ ซม.} \quad S_x = 1360 \text{ ซม.}^3$$

$$J = (2b_f t_f^3 + dt_w^3) / 3 = (2 \times 30 \times 1.5^3 + 30 \times 1.0^3) / 3 = 77.5 \text{ ซม.}^4$$

$$C_w = I_y d^2 / 4 = 6750 \times 30^2 / 4 = 1518750 \text{ ซม.}^6$$

$$A = 119.8 \text{ ซม.}^2, \quad G = \frac{E}{2.6} = 770000 \text{ กก./ซม.}^2, \quad E = 2 \times 10^6 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$x_1 = \frac{\pi}{S_x} \sqrt{\frac{EGJA}{2}} = 195315 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$x_2 = \frac{4C_w}{I_y} \left(\frac{S_x}{GJ}\right)^2 = 0.467 \times 10^{-6} \text{ (กก.ซม.}^2)^{-2}$$

$$\text{ฉะนั้น } L_p = 1.76 r_y \sqrt{\frac{E}{F_y}} = 373 \text{ ซม.}$$

$$L_r = \frac{r_y x_1}{F_y - F_r} \sqrt{1 + \sqrt{1 + x_2 (F_y - F_r)^2}} = 1310 \text{ ซม.} \quad (\text{ใช้ } F_r = 7000 \text{ กก./ซม.}^2)$$

$$\text{แสดงว่า } L_p < L_b = 4.2 \text{ ม.} < L_r$$

$$\text{ดังนั้น โมเมนต์คัตประลัย } M_n = C_b [M_p - (M_p - M_r) \left(\frac{L_b - L_p}{L_r - L_p}\right)]$$

$$\text{ในที่นี้ } M_p = \frac{F_y}{Z_x} = \frac{2500 \times 1464.75}{100} = 36618 \text{ กก.-ม.}$$

$$M_r = \left(\frac{F_r}{F_y}\right) S_x = \frac{(2500 - 700) \times 1360}{100} = 24480 \text{ กก.-ม.}$$

$$\text{และ } C_b = \frac{12.5 M_{\max}}{2.5 M_{\max} + 3 M_A + 4 M_B + 3 M_C} = \frac{12.5 \times 9000}{2.5 \times 9000 + 3 \times 7875 + 3 \times 8625}$$

= 1.07 (ค่า C_b หาได้โดยการเขียนไดอะแกรมของโมเมนต์ที่เสาต้องรับ)

$$\text{นั่นคือ } M_n = (1.07)[36618 - (36618 - 24480)\left(\frac{4.2 - 3.73}{13.1 - 3.73}\right)] = 38530 \text{ กก.-ม.}$$

แต่ปรากฏว่า $M_n > M_p = 36618 \text{ กก.-ม.}$

ฉะนั้น กำลังรับโมเมนต์ดัดประลัย $\phi_b M_{nx} = \phi_b M_p = 0.9 \times 36618 = 32956 \text{ กก.ม.}$

5. ตรวจสอบการรับแรงร่วมกันด้วยสมการ Interaction

$$\frac{P_u}{\phi_c P_n} + \frac{8}{9} \left(\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \right) \leq 1.0$$

แทนค่า $0.65 + \frac{8}{9} \left(\frac{9000}{32956} \right) = 0.90 < 1.0$

เสาเหล็กรูปพรรณขนาด W 300x94 สามารถรับแรงกระทำดังกล่าวได้

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
69		$L_r =$	12.92	m.		$J =$	76.50	cm. ⁴		
70		$M_u =$	24480.00	kg.-m.		$X_1 =$	193855.53	kg./cm. ²		
71		$\phi_b M_u =$	22032.00	kg.-m.		$X_2 =$	0.000000433842	kg. ⁴ /cm. ²		
72	หน้าแปลน					$F_r =$	700.00	kg./cm. ²		
73						$F_t =$	1800.00	kg./cm. ²		
74						$M_u =$	24480.00	kg.-m		
75	ตรวจสอบกำลังรับแรงดัด					$C_b =$	1.00			
76		$P_u/\phi_c P_n =$	0.65			$\phi_b =$	0.90			
77	$P_u/\phi_c P_n < 0.2$ ใช้ $P_u/\phi_c P_n + (8/9)(M_u/\phi_b M_{nx}) \leq 1.0$									
78										
79			1.01		≤ 1.0					
80	ไม่ผ่าน > ต้องแก้									
81	L100 / Tapered / Stud / Stud 1 / Tube / Compression / EQUAL ANGLE / UNEQUAL ANGLE / CHANNEL / WIDE FLANGE / H-SECTION / I-SECTION / LIGHT UP CHANNEL / LIGHT I / L-SECTION									

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	
17											
33											
34											
35	น้ำหนักบรรทุกคงที่ (P _D)=					28000	kg.	ความยาวชิ้นส่วน (L)=			
36	น้ำหนักบรรทุกจร (P _L)=					67000	kg.	K =			
37	น้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มค่าแล้ว (P _U)=					140800	kg.	Γ _{min} =			
38								λ _{cx} =			
39	ตรวจสอบกำลังรับแรงอัด										
40	เนื้อหน้าตัด (A _g) =					173.90	cm ² .	ความยาวชิ้นส่วน (L)=			
41	หน่วยแรงอัดวิกฤต (F _{cr})=					1958.32	kg./cm ²	K =			
42	กำลังแรงอัดที่ยอมให้ (P _n)=					289469	kg.	Γ _{max} =			
43	ผ่านหรือไม่							λ _{cy} =			
44								λ _c =			
								φ _c =			
								Ac ป้อนค่า 15.0k			

ค่าที่ได้จากการคำนวณมือ $\frac{P_u}{\phi_c P_n} = 0.65$

$$M_c = 24480 \text{ กก.-ม.}$$

ค่าที่ได้จากการใช้โปรแกรม $\frac{P_u}{\phi_c P_n} = 0.65$

$$M_r = 24480 \text{ กก.-ม.}$$

เนื่องจากได้กำหนดไว้ว่าเมื่อค่า $L_b \leq L$, ให้ใช้ค่า $M_n = M_r$ ทั้งนี้เพื่อลดความซับซ้อนในการเขียนโปรแกรมจึงทำให้เหล็กไม่ผ่าน แต่เมื่อเพิ่มขนาดหน้าตัดเหล็กขึ้นอีกเล็กน้อยก็จะทำให้ใช้ได้

แต่อาจจะสิ้นเปลืองเล็กน้อย แต่ก็เพิ่มความปลอดภัยมากขึ้น

แสดงว่าโปรแกรมคำนวณออกแบบชิ้นส่วน โครงสร้างเหล็กคำนวณได้ถูกต้อง

บทที่ 5

วิเคราะห์และสรุปผล

5.1 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้อง

5.1.1 ผู้ใช้โปรแกรมมีความรู้ทางวิชา ออกแบบโครงสร้างเหล็ก และข้อกำหนดตามมาตรฐาน

5.1.2 ผลการคำนวณออกแบบจะขึ้นอยู่กับกรป้อนข้อมูลเข้าไปในโปรแกรม ดังนั้น จึงควรระมัดระวัง ป้อนให้ถูกต้อง เพราะถ้าป้อนผิดพลาดของการคำนวณออกแบบก็จะผิดไปด้วย

5.2 สรุปผลการใช้โปรแกรม

จากการใช้โปรแกรมเมื่อผลจากการใช้โปรแกรมได้ค่าออกมาแล้วค่าที่ได้เท่ากับตัวอย่าง แสดงว่ามีความถูกต้องตัวโปรแกรมสามารถใช้งานได้จริง

5.3 แนวของการพัฒนาโครงการวิจัย

ในการเลือกหน้าตัดเหล็กยังมีข้อจำกัดในการใช้และจำนวนเหล็กที่สามารถเลือกหน้าตัดได้ ยังไม่ครอบคลุมเหล็กที่ใช้งานทั้งหมด ดังนั้นควรพัฒนาโปรแกรมให้สามารถคำนวณและเลือกหน้าตัดเหล็กได้มากขึ้น ให้ครอบคลุมกับการใช้งานจริง

บรรณานุกรม

1. ทักษิณ เทพชาตรี. พฤติกรรมและการออกแบบโครงสร้างเหล็ก(ASD , PD , LRFD).
แก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 2 : ศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณ เทพชาตรี , 2542.
2. วินิต ช่อวิเชียร. การออกแบบโครงสร้างเหล็ก(มาตรฐาน AISD / ASD / LRFD).
แก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 2 : ศาสตราจารย์ ดร. วินิต ช่อวิเชียร , 2550.
3. วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. มาตรฐานการออกแบบอาคารเหล็ก
รูปพรรณ โดยวิธีตัวคูณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก , 2551

ภาคผนวก

[Source Code]

Sub SectionsType()	ActiveSheet.Shapes("group 337").ZOrder
iRx = ActiveCell.Row	msoBringToFront
iCx = ActiveCell.Column	Application.Run "UnequalAngle"
Select Case Range("B1").Value	End Select
Case 1	ActiveSheet.Cells(iRx, iCx).Select
ActiveSheet.Shapes("group 325").ZOrder	End Sub
msoBringToFront	
Application.Run "EqualAngle"	
Case 2	Sub EqualAngle()
ActiveSheet.Shapes("group 323").ZOrder	
msoBringToFront	'Macro1 EQUAL ANGLE
Application.Run "Channel"	
Case 3	
ActiveSheet.Shapes("group 339").ZOrder	
msoBringToFront	
Application.Run "WideFlange"	Dim DropDownName(2)
Case 4	DropDownName(1) = "Drop Down 1"
ActiveSheet.Shapes("group 327").ZOrder	DropDownName(2) = "Drop Down 2"
msoBringToFront	For i = 1 To 2
Application.Run "HSection"	ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
Case 5	With Selection
ActiveSheet.Shapes("group 329").ZOrder	.ListFillRange = "EQUAL ANGLE!\$B\$4:\$B\$43"
msoBringToFront	.LinkedCell = "\$A\$1"
Application.Run "ISection"	.DropDownLines = 28
Case 6	.Display3DShading = True
ActiveSheet.Shapes("group 333").ZOrder	End With
msoBringToFront	Next i
Application.Run "LightLipChannel"	
Case 7	Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,2)"
ActiveSheet.Shapes("group 331").ZOrder	Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,3)"
msoBringToFront	Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,4)"
Application.Run "LightChannel"	Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,5)"
Case 8	Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,6)"
ActiveSheet.Shapes("group 321").ZOrder	Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,'EQUAL ANGLE'!R4C1:R100C24,7)"
msoBringToFront	
Application.Run "CarbonSteelSquare"	
Case 9	
ActiveSheet.Shapes("group 335").ZOrder	
msoBringToFront	
Application.Run "CarbonSteelTubes"	
Case 10	


```

Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,19)"
Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,22)"
Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,EQUAL
    ANGLE!R4C1:R100C24,24)"

```

```

End Sub
Sub Channel()

```

```

' Macro2 CHANNEL

```

```

Dim DropDownName(2)

```

```

DropDownName(1) = "Drop Down 1"

```

```

DropDownName(2) = "Drop Down 2"

```

```

For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
    With Selection
        .ListFillRange = "CHANNEL!$B$4:$B$19"
        .LinkedCell = "$A$1"
        .DropDownLines = 28
        .Display3DShading = True
    End With
Next i

```

```

Range("A5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,19)"

```

```

Range("H9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,22)"

```

```

Range("K9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,CHANNEL!R4C1:R100C24,24)"

```

```

End Sub
Sub WideFlange()

```

```

' Macro3 WIDE FLANGE

```

```

Dim DropDownName(2)
DropDownName(1) = "Drop Down 1"
DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
With Selection
.ListFillRange = "WIDE FLANGE!$B$4:$B$79"
.LinkedCell = "$A$1"
.DropDownLines = 28
.Display3DShading = True
End With
Next i

```

```

Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,8)"

```

```

Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,9)"

```

```

Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,10)"

```

```

Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,11)"

```

```

Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,12)"

```

```

Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,13)"

```

```

Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,14)"

```

```

Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,15)"

```

```

Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,16)"

```

```

Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,17)"

```

```

Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,18)"

```

```

Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,19)"

```

```

Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,20)"

```

```

Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,21)"

```

```

Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,22)"

```

```

Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,23)"

```

```

Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,WIDE
FLANGE!R4C1:R100C24,24)"

```

```

End Sub

```

```

Sub Hsection()

```

```

' Macro4 H-SECTION

```

```

Dim DropDownName(2)

```

```

DropDownName(1) = "Drop Down 1"

```

```

DropDownName(2) = "Drop Down 2"

```

```

For i = 1 To 2

```

```

ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select

```

```

With Selection
.ListFillRange = "H-SECTION'!$B$4:$B$65"
.LinkedCell = "$A$1"
.DropDownLines = 28
.Display3DShading = True
End With
Next i
Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,19)"
Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,22)"
Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,H-SECTION'!R4C1:R100C24,24)"
End Sub
Sub Isection()
'Macro5 I-SECTION
Dim DropDownName(2)
DropDownName(1) = "Drop Down 1"
DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
With Selection
.ListFillRange = "I-SECTION'!$B$4:$B$23"
.LinkedCell = "$A$1"
.DropDownLines = 28
.Display3DShading = True
End With
Next i
Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION'!R4C1:R100C24,8)"

```

```

Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,19)"
Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,22)"
Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,I-SECTION!R4C1:R100C24,24)"

End Sub
Sub LightLipChannel()
' Macro6 LIGHT LIP CHANNEL

Dim DropDownName(2)
DropDownName(1) = "Drop Down 1"
DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
With Selection
.ListFillRange = "LIGHT LIP CHANNEL!$B$4:$B$45"
.LinkedCell = "$A$1"
.DropDownLines = 28
.Display3DShading = True
End With
Next i

Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,19)"

```

Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,20)"

Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,21)"

Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,22)"

Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,23)"

Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
LIP CHANNEL!R4C1:R100C24,24)"

End Sub

Sub LightChannel()

' Macro7 LIGHT CHANNEL

Dim DropDownName(2)

DropDownName(1) = "Drop Down 1"

DropDownName(2) = "Drop Down 2"

For i = 1 To 2

ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select

With Selection

.ListFillRange = "'LIGHT CHANNEL!\$B\$4:\$B\$42"

.LinkedCell = "\$A\$1"

.DropDownLines = 28

.Display3DShading = True

End With

Next i

Range("A5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,2)"

Range("C5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,3)"

Range("D5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,4)"

Range("E5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,5)"

Range("F5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,6)"

Range("G5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,7)"

Range("H5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,8)"

Range("I5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,9)"

Range("J5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,10)"

Range("K5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,11)"

Range("L5").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,12)"

Range("A9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,13)"

Range("B9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,14)"

Range("C9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,15)"

Range("D9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,16)"

Range("E9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,17)"

Range("F9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,18)"

Range("G9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,19)"

Range("H9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,20)"

Range("I9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,21)"

Range("J9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,22)"

Range("K9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,23)"

Range("L9").FormulaR1C1 = "=VLOOKUP(R1C1,LIGHT
CHANNEL!R4C1:R100C24,24)"

End Sub

Sub CarbonSteelSquare()

' Macro8 CARBON STEEL SQUARE

Dim DropDownName(2)

DropDownName(1) = "Drop Down 1"

```

DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
    With Selection
        .ListFillRange = "CARBON STEEL
        SQUARE!$B$4:$B$57"
        .LinkedCell = "$A$1"
        .DropDownLines = 28
        .Display3DShading = True
        End With
    Next i

Range("A5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,13)"

Range("B9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,19)"
Range("H9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL SQUARE'!R4C1:R100C24,22)"
Range("K9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
SQUARE'!R4C1:R100C24,24)"

End Sub
Sub CarbonSteelTubes()
'Macro9 CARBON STEEL TUBES

Dim DropDownName(2)
DropDownName(1) = "Drop Down 1"
DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
    With Selection

```

```

.ListFillRange = "CARBON STEEL
TUBES!$B$4:$B$64"
.LinkedCell = "$A$1"
.DropDownLines = 28
.Display3DShading = True
End With
Next i
Range("A5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,2)"
Range("C5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,3)"
Range("D5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,4)"
Range("E5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,5)"
Range("F5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,6)"
Range("G5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,7)"
Range("H5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,8)"
Range("I5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,9)"
Range("J5").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,10)"
Range("K5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,11)"
Range("L5").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,12)"
Range("A9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,13)"
Range("B9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,14)"
Range("C9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,15)"
Range("D9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,16)"
Range("E9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,17)"
Range("F9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,18)"
Range("G9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,19)"
Range("H9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,20)"
Range("I9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,21)"
Range("J9").FormulaR1C1 = "VLOOKUP(R1C1,'CARBON
STEEL TUBES!R4C1:R100C24,22)"
Range("K9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,23)"
Range("L9").FormulaR1C1 =
"=VLOOKUP(R1C1,'CARBON STEEL
TUBES!R4C1:R100C24,24)"
End Sub
Sub UnequalAngle()
' Macro1 EQUAL ANGLE
Dim DropDownName(2)
DropDownName(1) = "Drop Down 1"
DropDownName(2) = "Drop Down 2"
For i = 1 To 2
ActiveSheet.Shapes(DropDownName(i)).Select
With Selection
.ListFillRange = "UNEQUAL ANGLE!$B$4:$B$43"
.LinkedCell = "$A$1"

```

```

.DropDownLines = 5
.Display3DShading = True
End With
Next i

```

```
Range("A5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,2)"
```

```
Range("C5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,3)"
```

```
Range("D5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,4)"
```

```
Range("E5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,5)"
```

```
Range("F5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,6)"
```

```
Range("G5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,7)"
```

```
Range("H5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,8)"
```

```
Range("I5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL ANGLE!R4C1:R100C24,9)"
```

```
Range("J5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,10)"
```

```
Range("K5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,11)"
```

```
Range("L5").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,12)"
```

```
Range("A9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,13)"
```

```
Range("B9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,14)"
```

```
Range("C9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,15)"
```

```
Range("D9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,16)"
```

```
Range("E9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,17)"
```

```
Range("F9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,18)"
```

```
Range("G9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,19)"
```

```
Range("H9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,20)"
```

```
Range("I9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,21)"
```

```
Range("J9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,22)"
```

```
Range("K9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,23)"
```

```
Range("L9").FormulaR1C1 =
```

```
"=VLOOKUP(R1C1,UNEQUAL  
ANGLE!R4C1:R100C24,24)"
```

```
End Sub  
Sub ShowHideDesign()
```

```
' Macro12 Macro
```

```
' Macro recorded 15/11/2010 by kungsleep
```

```
Rows("18:80").Select
```

```
Selection.EntireRow.Hidden = True
```

```
iType = Range("J15")
```

```
Select Case iType
```

```
Case 1
```

```
Rows("18:32").Select
```

```
Case 2
```

```
Rows("33:46").Select
```

```
Case 3
```

```
Rows("47:61").Select
```

```
Case 4
```

```
Rows("62:80").Select
```

```
End Select
```

```
Selection.EntireRow.Hidden = False
```

```
Range("A17").Select
```

```
End Sub
```


ประวัติผู้เขียน

ชื่อ : นายณัฐพล คำเมืองมูล

วัน/เดือน/ปีเกิด : 6 พฤษภาคม 2530

สถานที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 24/3 หมู่ 8 ตำบลหัวทุ่ง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่

การศึกษา : มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนลองวิทยา อำเภอคลอง จังหวัดแพร่

: ปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ : นายวุฒิชัย เมืองมูล

วัน/เดือน/ปีเกิด : 6 กุมภาพันธ์ 2530

สถานที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 80 หมู่ 8 ตำบลศรีด้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

การศึกษา : มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

: ปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ : นายอภิชาติ จันทร์คำ

วัน/เดือน/ปีเกิด : 20 มกราคม 2530

สถานที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 215/1 หมู่ 14 ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

การศึกษา : มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

: ปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก